

тази чест... Изберете друг, по-умен, по-васлужил...
— се молил той, съ блеснали отъ сълзи очи. Напраздно.

Така кардиналът Лотарио Сенъи станалъ папа Инокентий III.

Страшилище и бичъ Божий за предатели, лъжци и коварни измѣнници. Утеха и надежда за притѣснени и онеправдани, ~~сѣтлина за народитѣ~~, лжчъ на правда и истинна срѣдъ хаоса на земнитѣ страсти.

При него бѣ потърсилъ защита и българскиятъ царь.

Папата стана, и следъ като се преоблѣче въ частнитѣ си покои, съ бѣлѣ палиумъ, извезанъ на златни кръстове и тиара отъ платъ, отиде въ приемната зала. Веднага вратата се разтвори широко, и тайниятъ камердинеръ на папата извести за влизането на пратеницитѣ:

— Кардиналътъ Леоне, благороднитѣ момци Василий и Витлеемъ.

Василий бѣ синъ на пресвитеръ Константинъ, а Витлеемъ бѣ по-малкиятъ синъ на великия бояръ Сеславъ.

Кардиналътъ поздравя благоговейно повелителя си, следъ това повика при него дветѣ момчета, които бѣха колѣнчили близо до прага на залата. Василий и Витлеемъ се приближиха изпълнени съ благочестивъ трепетъ. Отново колѣнчиха и цѣлунаха обувката на папата, Инокентий ласкаво се усмихна, поглади момчетата по главитѣ и ги покани да станатъ. После седна на трона и заповѣда да донесатъ подарѣцитѣ на Калояна. Духовници внесоха една голѣма тепция, два тона златовезани платове, три кожени кесии съ златни перпери.

— Има още единъ подарѣкъ, Santità, — каза кардиналътъ, леко усмихнатъ — но той не може да се внесе тукъ. Една камила... — Следъ това, той подаде писмата отъ Калояна и примаса Василий.

Папата ги взе и каза:

— Дветѣ млади момчета ще останатъ въ Латерана и ще се издържатъ на моя смѣтка. За учителъ по латински ще имъ дадете капеланъ Джузепе. А сега заведѣте ги да си починатъ и да се подкрепятъ добре.

Той кимна съ любезна бащинска усмивка на дветѣ